

Asya

– mustafa-dogan · 21 Mart 2024

Bir gönlü gamsızın nârına yandım, “Ateşi bağrında ez” dedi Asya. Çıkardım zırhımı hâra boyandım, “Şehrimde korkusuz gez” dedi Asya. Kaşları Zülfıkar gözleri ayet, Katlime fermanı yazdı nihayet. Gamzeli gülüşü işler cinayet, “Olmaz ikimizden biz” dedi Asya. Yürekte isyanım kemale erdi, İçimde çürümüş sevda göverdi. Kırdı kalemini hükmünü verdi, “Gücün yetiyorsa boz” dedi Asya. Takatım tükendi canımdan bezdım, Şahsına münhasır çölünde gezdim. Şiirler bitirdim romanlar yazdım, “Suretimi göğe çiz” dedi Asya

Derde hemhal imiş aşkın sırası, Ne bir zamanı var ne bir sırası. Bin yılda kapanmaz yürek yarası, “Bas artık üstüne tuz” dedi Asya. Tükettim varımı fakir eyledim, Hovarda gönlümü hakir eyledim. Açtım ellerimi zikir eyledim, “Bundan sonra sana güz” dedi Asya. Cemalim safı bir su gibi durdu, Dışım ayaklandı, içim kudurdu. Söktü otağını kalbime kurdu, Kördüğüm eyleyip “Çöz” dedi Asya.

Hüznün kıyamıymış aşkın kıyası, Demek ki böyleymiş ömrün iflası.

Bir Fatıha oku, üç de İhlâsı, “Kabrine gelirim söz” dedi Asya.